

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 752/2019
10.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Миливојевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 418/18 од 20.02.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 502/19 од 11.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Миливојевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 418/18 од 20.02.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 502/19 од 11.04.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 418/18 од 20.02.2019. године потврђена је оптужница Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Кто 133/17 од 03.09.2018. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 502/19 од 11.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Кв 418/18 од 20.02.2019. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Миливојевић, због повреде одредбе члана 453. ЗКП, из чега, по налажењу овога суда произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и због повреде одредбе чл. 332, 333. и 336. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укине решење Апелационог суда у Новом Саду Кж2 502/19 од 11.04.2019. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Миливојевића је неоснован.

Бранилац окривљеног АА правноснажна решења побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП наводима који произилазе из садржине захтева да је овим решењима повређена забрана преиначења на горе, с обзиром да је окривљени пресудом Основног суда у Новом Саду К 229/2015 од 07.06.2016. године оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, а како му је то оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Новом Саду Кт 6279/13 од 18.02.2015. године и стављено на терет, а која пресуда је укинута пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1040/16 од 24.08.2016. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, након чега је Основни јавни тужилац у Новом Саду актом Кт 6279/13 од 16.10.2017. године извршио измену оптужног акта, тако што је овом окривљеном стављено на терет да је оправдано сумњив да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. КЗ у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, а заступање оптужнице Основног јавног тужиоца у Новом Саду Кт 6279/13 која је измењена дана 16.10.2017. године је прихватио Виши јавни тужилац у Новом Саду актом Кт 133/17 од 14.12.2017. године. Даље је истакао да је оптужница Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Кт 133/17 од 03.09.2018. године побијаним решењима потврђена, иако је истом окривљеном стављено на терет да је оправдано сумњив да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. КЗ у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, које је теже по окривљеног од оног које му је првобитним оптужним актом - оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Новом Саду Кт 6279/13 од 18.02.2015. године стављено на терет и то кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, а за које првостепеном пресудом и оглашен кривим.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из ове законске одредбе јасно произилази да је овом забраном везан искључиво суд, а да би надлежан суд дошао у могућност да испитује да ли постоји потреба за применом забране *reformatio in reius* потребно је да буду донете две пресуде, а не пресуда и оптужни акт, што је конкретно случај.

С тим у вези, из цитиране законске одредбе такође јасно произилази да јавни тужилац забраном преиначења на горе из члана 453. ЗКП није везан, с обзиром да је исти властан да током трајања кривичног поступка, до правноснажног окончања истог располаже оптужним актом, сходно овлашћењима из члана 43. став 2. тач. 5) и 6) ЗКП у вези члана 409. став 1. ЗКП.

Следствено изнетом, дакле, имајући у виду да у конкретном случају друга пресуда није донета, а да се забрана преиначења на горе из члана 453. ЗКП не може односити на оптужни акт јавног тужиоца, то Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да је потврђивањем оптужнице Вишег јавног тужиоца у Новом Саду Ктп 133/17 од 03.09.2018. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) (члан 453) ЗКП, а која повреда се може истицати у захтеву за заштиту законитости тек када буде донета и друга пресуда.

У оцену навода и захтева да је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из чл. 332, 333. и 336. ЗКП, Врховни касациони суд се није упуштао, с обзиром да ове повреде, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**